

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

30. Dies Maii. Qui à malis actibus tantùm morte discedit, non relinquit
scelera, sed relinquitur à sceleribus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

eo uti volentibus, unde scis te illo usurum? quo futre, quid divinis auxiliis, cum se illis ultrò offerret, ne pudiatis, à consuetudine peccandi non recesserunt, & ita perierunt? Quām penè innumerabiles, ab hoc eodem auxilio, sua ipsorum culpa deserti, ex hac vita migrarunt? Quapropter, qui se excitari ad pénitentiam sentit, det manus, ut se sublevantem sequatur, neque divini auxilii, quod temerè, nunquam sibi de futurum esse, promittit, fiduciā, peccandi audaciam in se corroborari patiatur. Sequere igitur Poëtē consilium, si tibi velis consultum:

Erige te è cæno, rotumque te insere calo.

30. DIES MAII.

Qui à malis actibus tantum morte discedit, non relinquit scelera, sed relinquuntur à sceleribus. *Salvianus ad Ecclesiast. lib. I.*

Maturè resipiscendum à peccatis. ne illa potius nos, quā nos illa relinquamus.

I. **H**actenus horribilis fœdissimi illius monstri, ex orco emisi, in te admissi peccati, inquam, neamenta proposui. Unum nunc ergo, imò flagito te, prius peccatum defere, antequam illud te relinq; scelera, antequam ab illis relinquatis tibi prius finis peccandi, quām spirandi. Ne tunc prius define animam peccando lädere, dum tibi enim desinendum vivere. Si factes ut Lazarus, peccatis interpellatus, pulsat nunc ad tuum in quo jaces, & sorde-

& pa-

Majus
& puto
ruba ex
foras.
nige au
omnes
scrutare
pravæ c
diutius
blandia
cognos
candi.
ipsa luf
bernain
stare, &
pona,
iacente
Christi
qui tuo
mōret,

II. I
raculis
debacci
net? q
cit? V
maxim
quid à
& facil
proera
lis. N
bus te
affliga
nem e

(a)

Majus. **Tessera.** 411
& pures monumento, Pater misericordiae: & quasi
tuba exaltat vocem suam, clamans: (a) *Lazare veni
foras.* Miser & indurate peccator, aperi oculos, ar-
inge aures, erige mentem, attende animum, intende
omnes animi vires, ingredere conscientiae adyta,
scrutare cordis penetralia, vide, ut te premat funesta
pravae consuetudinis moles. Igitur *veni foras*: ne
diutius simules peccatum tuum, ne tibi palpes, ne
blandiaris, ne te tibi abscondas. Agnosce quis sis,
cognosce quem sis alienus a statu morituri, & judi-
candi. *Veni foras*: omnia haec tenus lustrasti etiam
ipsa lustra, & fornices, *veni foras*, extra libidinis ta-
bernam: Agnosce infamem tuum statum, in quo
stare, & persistere, est cadere; egredere e Bacchi cau-
pona, in qua haec tenus te ingurgitasti, Lazare, quem
jacentem, & mortuum, profusis lachrymis deplorat
Christus, *veni foras* ad vultum illum spectandum,
qui tuo pudore rubet, tuis miseriis lachrymatur, &
maret.

II. Indurate peccator! Credis Spiritus sancti o-
raculis, credis Deo, qui toties in duritiem cordis tui
debacchatus est! Obstinate, quid te in peccato reti-
net? quid non a peccato retrahit? Quid ad illud alli-
cit? *Veni foras*, ut agnoscas enormia tua crima, &
maxima, quibus exponeris discrimina. Veni, & vide,
quid a te queritur? Nihil prorsus nisi quod possis,
& facile, sine labore gratis, sine impensis, citò, sine
procrastinatione, hac hora, sine ulteriori mora, pos-
sis. Non exigit a te quadraginta esuriales dies, qui-
bus te maceres, non amictum cilicinum, quo corpus
affligas, non flagella expiatoria, quibus tibi sanguinem
extorqueas, non prolixas preces, quibus te
(a) *Ioan. II.* fatiges.

Maju-
tatiges. Non postulat, ut ascendas montes, transca-
das alpes, trajicias maria, abdas te in saltus, & telqu-
recondas te in alta & spelea. Nihil requirit, quod
est extra te, solum quod est in te: ut memor quid te-
ceris, dolens te fecisse, proponas non deinceps tesi-
cturum: ut te poeniteat commississe poenitenda: ut
quia fuisti pravus, jam sis mœstus: ut, quia læpius, &
gravius, immo supra arenam maris peccasti, semel non
tam ore, quam corde proferas: Peccavi: denique
quia toties a te fuit offensus Deus, cum publicano
percurias pectus.

III. Cum igitur illa sit tua, o misericors Pater
Misericordia, ut sit major omni mea miseriâ, &
quitia, ego servus nequam unum a te peto, qui duci-
sti: (a) Petite, & accipietis: memor esto verbi tui, ser-
vo tuo, in quo mihi spem dedisti. Quid enim frequen-
tius loqueris, quid uberioris inculcas, quid læpius ex-
clamas quam ex peccatorum lachrymis, suspiriis, &
gemitibus, te in oblivionem omnium esse venturum.
Major est misericordia tua, quam iniquitas mea; cu-
igitur ea a peccatis meis se vinci patiatur? Quod
nunc nihil mihi dolor, nihil lachrymæ ad impetran-
dum a te peccatorum meorum veniam prosint, si ab
illis misericordia tua, quasi victa recedat? Ubi effi-
des tua, in quam servandâ hominum præsertim existi-
matio, decusque contineatur? Postremo (vide quo
jure studium in te meum, ardorque impellat) ante
tribunal tuum, coram Sanctis, ac Angelis tuis, per-
sanctè affirmo, quod si propositum est tibi, me au-
rejicere, mihi propositum esse, a tuis vestigiis, ne di-
gitum quidem abire; si tibi est in animo, odio me-

(a) *Luc. 11.9. Psal. 118.94.*

Maju-
perseq-
zu com-
mibi qu-
oppete-
ate pet-
loco m-
ultimis-
lauden-
Cum h-
non est

Deb

Latet
die

Tempu-
benè in-
pender-
dum.

eundo
translat-
qui for-
forsan
cum or-
de. T
homin-
mente-
nam,

(4)

Majus.
transfor-
& telqu-
rit, quod
r quid h-
cepste f-
nda: u-
sæpius, &
emel non
denique
ublicano

Tessera.

413

persequi, mihi fixum esse inexplicabili te amoris ne-
tu complecti: si tibi deliberatum est me damnare,
mihi quoque deliberatum esse, millies ante mortem
oppetere, quam semel post hac te offendere. Unum
ate peto, & hoc requiro, videlicet, quocumque in
loco me esse jusserris, sive in cœlo, sive in terra, sive in
ultimis inferorum finibus, ut te amem, honorem,
laudem, cui uni debetur omnis laus, honor, amor.
Cum hoc proposito, ne denuò pecces, time; nam ubi
non est Dei timor, ibi est animi livor.

Debet adesse timor, maculet ne pectora livor.

31. DIES MAJI.

Latet ultimus dies, ut observentur omnes
dies. S. Augustin. l. Hom. 50.

Tempus I. **P**Ervenimus ad hujus mensis o-
mnia, sive ultimum diem. Sic
tacitis mensibus paulatim sene-
dum. scimus, & ad vitæ metam, non
eundo accedimus, sed properando currimus. Sic
transeunt dies salutis, donec elucescat ultimus dies,
qui fortè erit unus è diebus futuri mensis. Qui ne
forsitan te improvisò occupet imparatum, hæc pauca
cum otio, urinam cum animæ emolumento, expen-
de. Tanta hîc futurorum in domo æternitatis est
hominum ignorantia, ut docuerit D. Petrus S. Cle-
mentem, (a) *Mundum hunc esse domum fumopla-
nam*, quo prorsus arcentur oculi ab iis, quæ intus,

& fo-

(a) Clem. Rom. in Epist.